

gjøre mit fuldstændigere og bedre; og med de saaledes optagne Tillæg og Forbedringer, samt med flere Forandringer, hvormed jeg har troet at gjøre det mere antageligt, vil mit Forslag nu lyde som følger:

Lov om Troesfrihed.

§ 1.

Ægteffab skal herefter kunne indgaaes for Dyrigheden, nemlig for Magistraten, hvor der er en saadan, og paa andre Steder for Byfogden, Herredsfogden eller Birkedommeren.

§ 2.

Manden og Dvinden, som agte at stifte deres Ægteffab paa denne Maade, bør forud ved hendes Børnething lade læse en af dem begge underskrevet Kundgjørelse om, at de have i Sinde at gifte sig med hinanden, samt for hvilket Steds Dyrighed deres Ægteffab agtes indgaaet. Denne Kundgjørelse kan være fæstet paa ustemplet Papir. For dens Thinglæsning, som bør være foregaaet idetmindste 3 Uger og, hvor ikke nedlagt Forbud gjør længere Henstand fornøden, i det højeste 3 Maanedes for Ægteffabets Indgaaelse, nedsettes den i Sportelreglementets § 71 bestemte Betaling til 60 Sk.

§ 3.

Forbud mod Ægteffabets Stiftelse anmeldes for den Dyrighed, for hvilken Ægteffabet agtes indgaaet.

§ 4.

Forinden Ægteffabet sluttes, har Dyrigheden at forviise sig om, at den i § 2 paabudne Thinglysning har fundet Sted, og derhos at iagttage Alt, hvad der ved Frd. af 30te April 1824 §§ 3 og 4 samt §§ 8 til 12 er paalagt den Præst, der vil foretage en Ægtevielse, dog at forudgaaende Lysning fra Prædikestolen og Bewiis for, at de, som ville forenes i Ægteffab, have annammet Nadverens Sacramente, ei maae forlanges.

§ 5.

Paa den til Ægteffabets Stiftelse beramte Dag, der, saavidt see kan, vælges efter Brudeparrets Onske, møder dette paa Byens Raadhuus eller Herredets eller Birkets Thingsted, hvor da Dyrigheden, efter en af Mini-

steriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet forefrevne Formular, først foreholder Brudgom og Brud Ægteffabets Betydning og de dertil efter Landets Love knyttede Forpligtelser; dernæst modtager deres Løfte om, at de ville leve med hinanden som Mand og Hustru, og sluttelig erklærer dem for lovlige Ægtefolk. Handlingen foregaaer offentlig, og, dersom Dyrigheden kun bestaaer af een Person, i Overværelse af tvende af Dyrigheden tilkaldte Vidner. Om det saaledes indgaaede Ægteffab tilføres det Fornødne en dertil indrettet Protokol, hvoraf Udskrift paa stemplet Papir af 4de Klasse Nr. 3, under Dyrighedens Navn og Segl meddeles Ægteparret som Vidnesbyrd om Ægteffabets Indgaaelse. Ligeledes meddeler Dyrigheden inden 8 Dage en Udskrift paa ustemplet Papir til den Sognepræst, til hvis Sogn Bruden for Ægteffabet hørte, eller i hvis Sogn hun, ifald hun ikke hørte til noget anerkendt Troesfund, havde sit Hjem; hvorefter denne indfører Bemærkning om det ingaaede Ægteffab i sin Ministerialbog.

§ 6.

For den i § 5 nævnte Forretning og for Udfærdigelse af Protokol-Udskrifterne erlægges, foruden Betaling for det stemplede Papir, 2 Rbd., der i Kjøbenhavn tilfalde Stadens Kasse, paa andre Steder Dyrigheden. Hvor de ved Ægteffabets Indgaaelse fornødne Vidner ikke kunne faaes uden Betaling, bliver denne at afholde af bemeldte 2 Rbd.

§ 7.

De, som have indgaaet Ægteffab paa den her foran beskrevne Maade, skulle agtes for rette Ægtefolk i alle borgerlige Forhold.

§ 8.

Onske de siden at vies af Præst, kan Bieisen forrettes af hvilkensomhelst ved en Menighed beffikket Præst, som de derom kunne enes med, uden foregaaende Lysning fra Prædikestolen, og uden Jagttagelse af noget af det, som i Forordningen af 30te April 1824 §§ 3 og 4 samt §§ 8 til 12 er forefrevet.

§ 9.

Ægteffab kan fremdeles som hidtil stiftes ved Biele af Præst efter foregaaende Lysning fra Prædikestolen.